

Zjavenie Ježiša Krista – číslo šesť

Vzkriesenie spiacich mŕtvych

Jeff Pippenger

2023-10-27

Budovali sme na Izaiášovom záverečnom proroctve, ktoré sa začína v štyridsiatej kapitole určením času zdržania, ktorý sa začal sklamaním 18. júla 2020. Uvádzali sme do súladu smrť dvoch svedkov zo Zjavenia s tými, ktorí sú mŕtvi v Ezechielovom údolí suchých mŕtvych kostí v tridsiatej siedmej kapitole. Usilujeme sa prostredníctvom opakovania ustanoviť veľmi presný sled udalostí spojených so vzkriesením tých, ktorí boli zavraždení na ulici šelmou, ktorá vystúpila z bezodnej priepasti.

Keď uvádzame tieto prorocké pasáže do vzájomného súladu, odpečatujeme časti Zjavenia, ktoré až doteraz nikdy neboli rozpoznané, lebo toto posolstvo je odpečatením Zjavenia Ježiša Krista, ku ktorému dochádza tesne pred uzavretím času ľudskej skúšky. Konáme toto dielo, lebo „čas je blízko“. Tým, že odpečatujeme pravdy v Zjavení, ktoré sa teraz nachádzajú v procese napĺňania, vykonávame práve to dielo, ktoré bolo v Zjavení vymedzené ako Jánovo dielo. Bolo mu povedané, aby napísal veci, ktoré videl, ktoré boli vecami vtedy existujúcimi, a pri zaznamenávaní týchto vecí mal Ján súčasne písať aj o veciach, ktoré sa stanú.

Napíš teda, čo si videl, i čo je, i čo sa má stať potom. Zjavenie 1,19.

Logickou prekážkou úrazu pre adventistov siedmeho dňa môže veľmi dobre byť ich tradičné chápanie knihy Zjavenie. Keď človek prijme ustálenú pravdu, no nevidí, že táto ustálená pravda bola určená na to, aby sa v priebehu času rozvíjala, jeho počiatočné správne pochopenie pravdy sa môže stať tradíciou alebo zvykom. Pravda, ktorá sa premenila na tradíciu, môže veľmi dobre spôsobiť slepotu predstavenú v posolstve Laodicei. Pôvodná pravda je stále pravdou, no neschopnosť vidieť, že pravda sa v priebehu času rozvíja, spôsobuje slepotu. Pravda nie je príčinou ich slepoty; slepota je jednoducho príznakom príčiny. Príčinou sú uši, ktoré nechcú počuť, oči, ktoré nechcú vidieť, a srdce, ktoré sa nechce obrátiť, u tých, ktorí sú sebauspokojení pohodlím tradície a zvyku.

„Kristus vo svojom učení predkladal staré pravdy, ktorých On sám bol pôvodcom, pravdy, ktoré hovoril skrze patriarchov a prorokov; teraz však na ne vrhol nové svetlo. Ako odlišne sa javili svojím významom! Jeho výklad priniesol záplavu svetla a duchovnosti. A zaslúbil, že Duch Svätý osvieti učeníkov, že Božie slovo sa im bude neustále viac a viac odhaľovať. Budú môcť predkladať jeho pravdy v novej kráse.

„Odkedy v Edene zaznel prvý prísľub vykúpenia, život, charakter a prostrednícka služba Krista boli predmetom skúmania ľudských myslí. Predsa však každá myseľ, prostredníctvom ktorej pôsobil Duch Svätý, predstavila tieto témy vo svetle, ktoré je svieže a nové. Pravdy vykúpenia sú schopné neustáleho rozvíjania a rozširovania. Hoci sú staré, sú vždy nové a hľadajúcemu pravdu neprestajne odhaľujú väčšiu slávu a mocnejšiu silu.“

„V každom veku dochádza k novému rozvinutiu pravdy, k Božiemu posolstvu pre ľud tej generácie. Staré pravdy sú všetky nevyhnutné; nová pravda nie je nezávislá od starej, ale je jej rozvinutím. Len keď sú staré pravdy pochopené, môžeme porozumieť novým. Keď si Kristus želel otvoriť svojim učeníkom pravdu o svojom vzkriesení, začal „od Mojžiša a všetkých prorokov“ a „vykladal im vo všetkých Písmach to, čo sa na Neho vzťahovalo“. Lukáš 24:27. No práve svetlo, ktoré žiari v čerstvom rozvinutí pravdy, oslavuje staré. Ten, kto odmieta alebo zanedbáva nové, v skutočnosti nevlastní staré. Pre neho stráca svoju životodarnú moc a stáva sa iba neživou formou.“

Sú takí, ktorí vyznávajú, že veria pravdám Starého zákona a učia ich, zatiaľ čo Nový odmietajú. Tým však, že odmietajú prijať učenie Kristovo, dokazujú, že neveria tomu, čo hovorili patriarchovia a proroci. „Keby ste verili Mojžišovi,“ povedal Kristus, „verili by ste aj mne, lebo on písal o mne.“ Ján 5,46. Preto v ich vyučovaní ani Starého zákona niet nijakej skutočnej moci.

„Mnohí, ktorí tvrdia, že veria evanjeliu a učia ho, sa nachádzajú v podobnom omyle. Odsúvajú starozmluvné Písma, o ktorých Kristus vyhlásil: ‚Sú to ony, ktoré svedčia o mne.‘ Ján 5,39. Tým, že zavrhnú Starý zákon, v skutočnosti zavrhnú aj Nový; lebo oba sú časťami jedného neoddeliteľného celku. Nikto nemôže správne predkladať Boží zákon bez evanjelia ani evanjelium bez zákona. Zákon je evanjelium stelesnené a evanjelium je zákon rozvinutý. Zákon je koreň, evanjelium je voňavý kvet a ovocie, ktoré nesie.“ Kristove podobenstvá, 127.

Na tých, ktorí tvrdia, že veria starému, no odmietajú nové, sa to vzťahuje s ešte väčšou silou v prípade adventistov siedmeho dňa, ktorí tvrdia, že veria Biblii v jej celistvosti, no odmietajú spisy Ducha proroctva. V Zjavení je Ján symbolom Božieho ľudu v posledných dňoch, ktorý je prenasledovaný za to, že prijíma Bibliu i Ducha proroctva.

Ja Ján, ktorý som aj vašim bratom a spolupodielnikom na súžení, na kráľovstve i trpezlivosti Ježiša Krista, bol som na ostrove zvanom Patmos pre slovo Božie a pre svedectvo Ježiša Krista. Zjavenie 1,9.

Ak človek prijíma svedectvo Ježišovo, ktoré je Duch proroctva, ktorým sú spisy Ellen Whiteovej, potom predchádzajúci úryvok z jej spisov označuje otázku, ktorou sa zaoberám. Napísala, že „pravdy vykúpenia sú schopné neustáleho rozvíjania a rozširovania. Hoci sú staré, sú vždy nové a hľadajúcemu pravdu ustavične zjavujú väčšiu slávu a mocnejšiu silu,“ a že „v každom veku dochádza k novému rozvinutiu pravdy, k Božiemu posolstvu pre ľud tej generácie.“

Hoci bežné chápanie knihy Zjavenia, ktoré by mohol zastávať typický adventista siedmeho dňa, je pravdou, celá kniha Zjavenia je svedectvom o posledných dňoch. V súčasnosti uplatňujeme pravdu, ktorá sa teraz odpečatuje, a túto pravdu nerozpoznajú tí, ktorí nie sú ochotní prijať, že všetky state v knihe Zjavenia sú súčasťou Zjavenia Ježiša Krista, ktoré sa v posledných dňoch odpečatuje.

Pochopenie, ktoré adventizmus zastával o jedenástej kapitole Zjavenia, že ide o naplnenie vo Francúzskej revolúcii, je správne a sestra Whiteová tento správny názor potvrdzuje. Táto pravda však bola jednoducho len dejinami, ktoré sú zaznamenané na znázornenie posledných dní. Celá

kniha Zjavenia sa riadi týmto prorockým javom.

Budujeme na skrytých dejinách siedmich hromov ako na vodidle, ktoré spája Ezechiela tridsaťsedem, Izaiáša štyridsať a Zjavenie jedenásť s podobenstvom Matúša dvadsaťpäť o desiatich pannách. Ďalšia prorocká línia, ktorá potvrdzuje uplatnenie prorockého sledu udalostí, ktorým sa zaoberáme, sa nachádza v Kristovej línii, ktorá zahŕňa aj druhotné svedectvo. Ježiš mal tridsať rokov, keď bol pokrstený a stal sa Ježišom Kristom, lebo „Kristus“ v gréčtine Nového zákona alebo „Mesiáš“ v hebrejčine Starého zákona znamená Pomazaný.

Vy viete, hovorím, o tom slove, ktoré sa rozhlásilo po celom Judsku a začalo sa od Galiley po krste, ktorý Ján kázal; ako Boh pomazal Ježiša Nazaretského Duchom Svätým a mocou; ktorý chodil dobre činiac a uzdravujúc všetkých, ktorých diabol utláčal, lebo Boh bol s ním. Skutky 10:37, 38.

Tridsať rokov sa Ježiš pripravoval na pomazanie, a keď bol pri svojom krste pomazaný, On ako Kristus predkladal svoje poslanstvo počas troch a pol prorockých dní. Potom bol zabitý, uložený do hrobu, vzkriesený a následne vystúpil do neba. Začiatkom jeho trojapolročnej služby bol jeho krst, ktorý predstavuje jeho smrť a vzkriesenie, a na konci jeho tisícdvestošesťdesiatich dní služby bol ukrižovaný a potom vzkriesený – lebo On je počiatok i koniec. Udalosť jeho smrti a vzkriesenia zrodila mocné vojsko, ktoré počas ďalších troch a pol rokov nieslo evanjelium Židom a potom svetu.

Katolícka cirkev, ktorá je antikristom biblického proroctva, sa tiež pripravovala tridsať rokov, kým bola pomazaná mocou. V roku 508 bola „každodenná“ odstránená. Sestra Whiteová nás priamo informuje, že milleriti mali správne pochopenie „každodennej“ v knihe Daniel, napriek tomu, že laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa sa v 30. rokoch 20. storočia vrátila k satanskému pohľadu odpadlíckeho protestantizmu na „každodennú“.

„Potom som vo vzťahu ku ‚každodennej‘ (Daniel 8:12) videla, že slovo ‚obet‘ bolo doplnené ľudskou múdrosťou a nepatrí k textu, a že Pán dal správne porozumenie tejto veci tým, ktorí zvestovali volanie o hodine súdu.“ Early Writings, 74.

„Každodenná obet“ predstavuje pohanstvo a pohanský Rím bol mocnosťou, ktorá zadržovala a bránila pápežstvu vystúpiť na trón zeme. Ako bolo predpovedané v knihe Daniel, a následne potvrdené dejinami, a potom zjavené anjelmi Williamovi Millerovi a následne potvrdené Ellen Whiteovou; v roku 508 bola pohanská prekážka vzostupu pápežstva odstránená. Tak ako pri Kristovi, aj antikrist sa tridsať rokov pripravoval na to, aby bol v roku 538 zmocnený. Kristus i antikrist sa tridsať rokov pripravovali na prijatie moci. Keď bolo pápežstvo v roku 538 zmocnené, prinášalo svoje poslanstvo smrti počas troch a pol prorockého roka, práve tak, ako Kristus prinášal svoje poslanstvo života počas troch a pol roka. Dvaja svedkovia zo Zjavenia jedenástej kapitoly, ktorí v dejinách Francúzskej revolúcie predstavovali Starý a Nový zákon, dostali tiež moc prorokovať počas troch a pol prorockého dňa.

A dám moc svojim dvom svedkom a budú prorokovať tisíc dvestošesťdesiat dní, odetí v smútočnom rúchu. Zjavenie 11,3.

V roku 1798, po tisícvestošesťdesiatich prorockých dňoch, antikrist utrpel svoju smrteľnú ranu, práve tak, ako Kristus zomrel na kríži po tisícvestošesťdesiatich dňoch, a ako aj dvaja svedkovia, predstavujúci Božie slovo, boli zabití na ulici po tisícvestošesťdesiatich dňoch.

Na tretí deň bol Kristus vzkriesený a jednou z hlavných tém antikrista v knihe Zjavenie je uzdravenie jeho smrteľnej rany, čiže jeho vzkriesenie. Kristovo vzkriesenie nastalo na tretí deň a vzkriesenie dvoch svedkov nastalo po troch a pol dňoch. Antikrist je symbolicky vzkriesený na tretí deň, lebo podľa viacerých prorockých svedectiev je tretí deň symbolom nedeľného zákona. Pri nedeľnom zákone je morská šelma zo Zjavenia trinásť vzkriesená a znamenie morskej šelmy sa stáva skúškou. Potom Organizácia Spojených národov, desať kráľov zo Zjavenia sedemnášť, na pokyn Spojených štátov, ktoré sú popredným kráľom z desiatich kráľov, vyzdvihne antikrista ako hlavu trojitého zväzku, keď pápežstvo vystúpi na trón zeme.

„Keď sa približujeme k poslednej kríze, je nanajvýš dôležité, aby medzi Pánovými nástrojmi vládol súlad a jednota. Svet je naplnený nepokojom, vojnou a svárom. No pod jednou hlavou — pápežskou mocou — sa ľudia zjednotia, aby sa postavili proti Bohu v osobe Jeho svedkov. Toto spojenie je stmelené veľkým odpadlíkom. Kým sa bude usilovať zjednotiť svojich služobníkov v boji proti pravde, bude zároveň pôsobiť na rozdelenie a rozptýlenie jej obhajcov. Žiarlivosť, zlé podozrievanie a zlomyseľné hovorenie podnecuje on, aby vyvolal nehodu a rozkol.“ Testimonies, zväzok 7, 182.

Keď bude antikrist vzkriesený, vystúpi na trón zeme a povedie trojité spojenie na jeho pochode k Armagedonu, ako Jezábel viedla Achaba na vrch Karmel. Žalmista Ásaf označuje desať národov, predstavujúcich Organizáciu Spojených národov, za zlú konfederáciu Božích nepriateľov, ktorí pozdvihujú svoju „hlavu“, ktorou je „pápežská moc“.

Pieseň alebo žalm Azafov. Nemlč, ó Bože; nezostaň ticho a nebuď nečinný, ó Bože. Lebo hľa, tvoji nepriatelia sa búria, a tí, čo ťa nenávidia, pozdvihli hlavu. Úkladne sa radili proti tvojmu ľudu a zhovárali sa proti tvojim skrytým. Povedali: Podťe, a vyhubme ich, aby neboli národom, aby meno Izraela viac nebolo pripomínané. Lebo sa jednomyseľne spolu radili; sprisahali sa proti tebe: stany Edoma a Izmaelci, Moáb a Hagarejci, Gebal, Ammón a Amáleci, Filištínci s obyvateľmi Týru; aj Assur sa pripojil k nim; pomáhali synom Lóta. Sela. Žalmy 83:1–8.

Zástava troch anjelov potom letí stredom neba.

A videl som iného anjela letieť stredom neba, ktorý mal večné evanjelium, aby ho zvestoval obyvateľom zeme, každému národu, kmeňu, jazyku a ľudu. Volal mocným hlasom: Bojte sa Boha a vzdajte mu slávu, lebo prišla hodina jeho súdu; a klaňajte sa tomu, ktorý učinil nebo i zem, more i pramene vôd. A za ním nasledoval iný anjel, ktorý hovoril: Padol, padol Babylon, to veľké mesto, pretože opojil všetky národy vínom hnevu svojho smilstva. A tretí anjel ich nasledoval a volal mocným hlasom: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijíma jej znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, nalievaného bez zriadenia do kalicha jeho rozhorčenia; a bude mučený ohňom a sírou pred svätými anjelmi a pred Baránkom. A dym ich muky vystupuje na veky vekov, a nemajú odpočinku vo dne ani v noci tí, čo sa klaňajú šelme a jej obrazu, a každý, kto prijíma znamenie jej mena. Tu je

trpezlivosť svätých; tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu. Zjavenie 14:6–12.

Zástava troch anjelov potom bude vejúca uprostred neba, ale čoskoro bude antikrist vyzdvihnutý do neba desiatimi kráľmi Organizácie Spojených národov. Zástava potom bude hlásať posolstvo „pravdy“ a antikrist potom bude hlásať posolstvo tradície a zvyku. Traja anjeli varujú ľudstvo, aby neprijalo znak pápežstva, ale Spojené štáty ako falošný prorok prinútiť svet prijať práve tento znak.

Tu skončíme a nadviažeme na to v našom nasledujúcom článku.